

Ga mee !

Startzondag 17 september 2023

lezing ot

2 Koningen 2, 1-11 (*lector*)

2 Koningen 2, 1-11

1 De tijd was niet ver meer dat de HEER Elia in een stormwind in de hemel zou opnemen. Elia en Elisa stonden op het punt uit Gilgal te vertrekken, 2 maar Elia zei tegen Elisa: 'Blijf jij hier, de HEER wil dat ik naar Betel ga.' Elisa antwoordde: 'Zo waar de HEER leeft, en zo waar u leeft, er is geen denken aan dat ik u alleen laat gaan.' Zo gingen ze samen op weg naar Betel. 3 De profeten uit Betel kwamen Elisa vanuit de stad tegemoet en zeiden tegen hem: 'Weet u wel dat de HEER vandaag uw meester van u zal wegnemen?' 'Ja, ik weet het,' antwoordde hij. 'Zeg maar niets.' 4 Elia zei tegen Elisa: 'Blijf jij hier, Elisa, de HEER wil dat ik naar Jericho ga.' Maar Elisa antwoordde: 'Zo waar de HEER leeft, en zo waar u leeft, er is geen denken aan dat ik u alleen laat gaan.' Zo gingen ze samen naar Jericho. 5 De profeten uit Jericho kwamen naar Elisa toe en zeiden tegen hem: 'Weet u wel dat de HEER vandaag uw meester van u zal wegnemen?' 'Ja, ik weet het,' antwoordde Elisa. 'Zeg maar niets.' 6 Elia zei tegen Elisa: 'Blijf jij hier, de HEER wil dat ik naar de Jordaan ga.' Maar Elisa antwoordde: 'Zo waar de HEER leeft, en zo waar u leeft, er is geen denken aan dat ik u alleen laat gaan.' Zo gingen ze samen verder. 7 Bij de oever van de Jordaan hielden ze stil. Vijftig profeten die hen waren gevolgd bleven op een afstand staan kijken. 8 Elia deed zijn mantel af en vouwde hem dubbel. Hij sloeg ermee op het water, waarop het naar links en naar rechts wegvloede en zij tweeën droog konden oversteken. 9 Terwijl ze overstaken vroeg Elia aan Elisa: 'Wat kan ik nog voor je doen voor ik van je word weggenomen? Vraag het maar.' Elisa antwoordde: 'Laat mij dubbel in uw geest delen.' 10 'Je vraagt iets heel moeilijks,' zei Elia. 'Als je ziet hoe ik van je word weggenomen, zal je wens vervuld worden, maar als je het niet ziet, gebeurt het niet.' 11 En terwijl ze liepen te praten, werden ze plotseling uit elkaar gedreven door een wagen van vuur, met paarden van vuur ervoor, en Elia steeg in een stormwind op naar de hemel.

lied (Rejoice)

Liedboek 830 Leven is wachten

lezing nt

Matteus 5, 38-48 (*lector*)

Matteus 5, 38-48

38 Jullie hebben gehoord dat gezegd werd: "Een oog voor een oog en een tand voor een tand." 39 Dit zeg Ik daarover: verzet je niet tegen wie kwaad doet, maar keer degene die je op de rechterwang slaat, ook de linkerwang toe. 40 Als iemand een proces tegen je wil voeren en je onderkleed van je wil afnemen, sta hem dan ook je bovenkleed af. 41 En als iemand je dwingt één mijl met hem mee te gaan, loop er dan twee met hem op. 42 Als iemand iets van je vraagt, geef het hem, en keer je niet af van wie geld van je wil lenen. 43 Jullie hebben gehoord dat gezegd werd: "Je moet je naaste liefhebben en je vijand haten." 44 Dit zeg Ik daarover: heb je vijanden lief en bid voor wie jullie vervolgen ; 45 alleen dan zijn jullie werkelijk kinderen van je Vader in de hemel. Hij laat zijn zoon immers opgaan over goede en slechte mensen en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. 46 Is het een verdienste als je liefhebt wie jou liefheeft? Doen de tollenaars niet net zo? 47 En als jullie alleen je broeders en zusters vriendelijk bejegenen, wat voor uitzonderlijks doe je dan? Doen de heidenen niet net zo? 48 Wees dus volmaakt, zoals jullie hemelse Vader volmaakt is.

lied

Liedboek 802 Door de wereld gaat een woord

overweging

Gemeente, lieve mensen van onze Heer,

---"Ik luister"---

"ik luister" staat er vaak op stations.

Op het station staan de mensen op hun trein te wachten.

Maar het spoor trekt soms ook mensen aan die het niet meer zien zitten in hun leven.

Daarom, denk ik, staat dit bord op die plek.

"Ik luister" is voor die mensen een uitnodiging om je verhaal te vertellen.

Ik luister.
Zegt iemand die je niet per se op andere gedachten gaat brengen, maar wel meevoelt.
Met je mee gaat in je verhaal.
Zodat je daar niet alleen mee blijft.

Door dit bord op het station te zetten spreek je een diepe overtuiging uit.

Dat er namelijk veel leed voorkomen kan worden als je meegaat met elkaar en goed naar elkaar luistert.

Een uitnodiging is het om te vertellen en een belofte om bij dat verhaal te blijven.

"ik luister naar jou, ik ga niet weg,
ik maak niet mijn eigen reis, ik ga met je mee!"

Dit leek ons in het voorbereidingsgroepje
een belangrijk signaal voor ons
als gemeente van Christus,
nu we weer starten en niet alleen op reis gaan
naar een nieuw seizoen
maar ook vooral met elkaar mee gaan.

Ga mee!

Ik luister. Dat heet in ieder geval:
ik kom niet met mijn eigen verhaal
jouw verhaal onderbreken of storen
of een andere kant op duwen.

Ik maak ruimte voor wat je kwijt wil.

Want dat gebeurt vaak in gesprekken:
dat je niet meer echt luistert
naar wat de ander zegt,
maar moet denken aan iets dat je zelf hebt meegemaakt
in een andere situatie en een andere tijd,
en dat er op lijkt
- en dan ga je dat vertellen terwijl de ander moet denken
dat de belangstelling voor zijn/haar verhaal
aan het bedaren is.

Ja, je kunt gemakkelijk langs elkaar heen praten.
U hebt dat gezien in de sketch.

Je kunt langs elkaar heen praten
doordat je het over wat anders
of iemand anders hebt.

Je kunt ook langs elkaar heen praten
doordat je aandacht er niet meer op is gericht
wat de ander je wil vertellen,
en wat voor emoties daarbij spelen,
maar dat je aandacht gaat naar waar je zelf aan denkt.

Je kunt met elkaar meegaan
en je kunt elkaar ook kwijtraken in een gesprek.

Ga met elkaar mee.

Dat wilden we op de startzondag zeggen tegen elkaar.
Bij meegaan met elkaar hoort
vooral een luisterend oor.
Kerkzijn is luisteren naar elkaar.

Want als we met elkaar meegaan op de weg,
een stukje oplopen met elkaar,
geïnteresseerd zijn in elkaars lotgevallen en overwegingen,

elkaar aanmoedigen om te vertellen
wat we meemaken en wat we ervan vinden
en hoe we ermee omgaan

- dan zijn we heel dicht bij wat een gemeente ten diepste uitmaakt.

Je kunt aan het begin van een nieuw seizoen
alle dingen opnoemen die er gaan gebeuren,
groepen, bijeenkomsten
- maar je kunt ook benadrukken wat
in alle ontmoetingen belangrijk is:
dat we met elkaar mee gaan en goed luisteren naar elkaar.

ooooo

Elisa gaat met Elia mee.
Het is een gesprek op weg naar iets
dat ze allebei niet willen: afscheid.
Een gespannen gesprek.
Een gesprek met "ja, ik weet het. zeg maar niets".

Laat me nou maar gaan, zegt Elia.
Maar Elisa laat Elia niet alleen,
hij gaat mee.

Het is hier niet Elia die zegt: ga mee.

Misschien is er wel een andere stem die tegen Elisa zegt:
Ga mee!
Een stem die het belangrijk vindt
dat de profetie in Israel moet doorgaan.

Terwijl de omstanders zich af vragen
wat Elisa nou beweegt om mee te gaan.

"Mijn vader, mijn vader" roept Elisa op het eind.
Dat zegt veel over hun relatie.

En dat brengt ons ook bij deze illustratie
die door de PKN meegegeven is aan het thema...:

---de hand---

"Ga mee" zegt hier een vader/moeder tegen een kind.
De vader- en kinderhand zijn getrokken
uit één lijn,
dus onlosmakelijk verbonden.
Zo staan zij symbool voor het verbond van God met de mens.

De hand van de Vader komt naar beneden.
De hand van het kind reikt omhoog,
dat is een symbool voor hoe wij ons
met God kunnen verbinden:
aanbidding, openen naar boven,
reiken naar God, luisteren naar God.

U ziet als achtergrond een bloed- en een waterdruppel
die samenvloeien.
Het symbool van het offer en de doop.

Als u het omdraait is het een hartvorm.
Het symbool van liefde.

---de tweede mijl---

Handelen vanuit liefde
- om de haat tegemoet te treden,
dat is ook de gedachte in de bergrede.

"Ga mee!",
- dat kon iedere Romeinse soldaat

tegen een willekeurige voorbijganger zeggen
en hem zo dwingen om zijn spullen te dragen,
een mijl ver.

Simon van Cyrene was één van degenen
die het overkwam...

Na een mijl kon de lastendrager
het pakket voor de voeten van de soldaat werpen,
maar dat wakkerde natuurlijk de vijandschap aan.

Door nog verder mee te lopen
en dus kwaad met goed te vergelden,
zorg je voor verrassing,
en werk je niet vijandschap
maar ontmoeting in de hand,
en brengt misschien wel goede dingen tot stand.
Wie weet onstaat er een goed gesprek.

Dat is natuurlijk niet vanzelfsprekend,
maar het is wel wat Jezus met zijn woorden bedoelt.

Stel je voor dat je anders reageert.
Dat degene die gedwongen meegaat
niet alleen maar een passieve pakezel is,
maar een actieve gesprekspartner,
oprecht belangstellend voor het lot van de soldaat.

Je bent een lastendrager, ja,
maar ik stel me voor dat die soldaat dan
niet alleen een drager van de materiele last,
in kilo's,
heeft ontmoet,
maar ook een mee-drager van zijn mentale en psychische last,
drager van de levenslast.

Want dat kunnen we zijn voor elkaar: lastendragers.

We doen dat door mee te gaan met elkaar
als gemeenteleden,
door mee te gaan in elkaars verhaal.

En het zal ons alle goed doen
als we goed luisteren naar elkaar.

Amen.

pianospel

lied (Rejoice)

Liedboek 1000 Wij zagen hoe het spoor van God